

עפ"ג 24191/08/15 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה נגד גיל אקנין

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 24191-08-15 מדינת ישראל נ' אקנין 05 נובמבר 2015

בפני הרכב כב' השופטים:

י' גריל שופט בכיר [אב"ד]

ב' בר-זיו, שופטת

ש' ברלינר (שופט עמית)

המערערת:

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי) ע"י ב"כ
עו"ד גב' ירין שגב ועו"ד צ. קמושביץ

נגד

המשיב:

גיל אקנין ע"י ב"כ עו"ד טל אבריאל (ס. ציבורית)

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א. קפלן), מיום 30.6.15, בת.פ. 61880-01-14, לפיו נדון המשיב, יליד 1968, לשישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וכן שישה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים.

ב. הנסיבות הצריכות לענין הינן בתמצית אלה:

בכתב האישום המתוקן שהגישה המדינה כנגד המשיב ייחסה היא למשיב את העבירות הבאות:

1. שימוש פחזני באש או בחומר דליק בצוותא חדא, לפי סעיף 338 (א) (3) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות, בצוותא חדא, לפי סעיף 415 (סיפא) + 29 של החוק.

3. שימוש במסמך מזויף בצוותא חדא, לפי סעיף 420 + 29 של החוק.

הרקע הכללי להגשת כתב האישום:

חברת אפרת שירותי גז בע"מ, שימשה כקבלן משנה של חברת פזגז בע"מ לצורך ביצוע עבודות בתחום הגז, וכך גם חברת היאלי שירותי גז בע"מ. שתי חברות אלה (אפרת + היאלי) היו בבעלותו, בשליטתו, בניהולו ובתפעולו של יוסי קינן שהוא אחיו של המשיב.

יוסי קינן היה טכנאי גפ"מ (גז פחמימני מעובה), רמה 2. בחברות אלה הועסקו חמישה טכנאי גפ"מ מורשים, חלקם ברמה 1 וחלקם ברמה 2. ואולם, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הועסקו על ידי יוסי קינן באמצעות שתי החברות דלעיל, ארבעה עובדים שלהם לא היה רישיון כחוק לעבוד בעבודות גפ"מ, כשאחד מאותם ארבעה היה המשיב.

ג. העובדים הבלתי מורשים הנ"ל הציגו את עצמם כטכנאי גפ"מ מוסמכים ובעלי רישיון, כל זאת בידעם שלא כך הדבר. במסגרת תפקידם ביצעו העובדים הבלתי מורשים, בשמה של חברת פזגז, בדיקות תקינות וקריאות שירות שונות בבתי אב רבים, באזורים שונים בארץ. בדיקות אלה כללו בין היתר גם בדיקה תקופתית, בדיקת קיום ברזי ניתוק בדירות של הלקוחות, ועוד שורה ארוכה של בדיקות שונות (ובכלל זה גם בדיקת צנרת הגז ומרכיביה, בדיקת אטימות מערכת הגז באמצעות מד לחץ ועוד).

נטען בכתב האישום המתוקן כי עבודה שלא על פי כללי מקצוע הגפ"מ, עלולה לגרום לדליפת גז שעשויה להוביל לפיצוץ נפחי שעלול לגרום להרס של מבנים ולפגיעות בנפש.

ד. נטען, כי במועדים הרלוונטיים בכתב האישום, זייף יוסי קינן רישיונות ותעודות של טכנאי גפ"מ הנחזים להיראות מקוריים, והוצאו על ידי הרשות המוסמכת, עבור העובדים של החברות אפרת + היאלי בכך שהוא שינה בהם פרטים כגון שם טכנאי ומספר רישיון טכנאי והמציאם לחברת פזגז כדי ליצור מצג שווא כאילו אותם עובדים הינם טכנאי גפ"מ המורשים לעבודה בגפ"מ.

ה. ספציפית לגבי המשיב נטען, כי במהלך השנים 2012-2013 העסיק יוסי קינן, באמצעות החברות, את המשיב (אחיו) כטכנאי גפ"מ.

נטען, כי בנסיבות שפורטו לעיל, זייף אחיו של המשיב (יוסי קינן) תעודה הנחזית להיות תעודת רישיון טכנאי מתקין גפ"מ רמה 1, הנושא את מספר הרישיון וכן את מספר תעודת הזהות של ניסים מנטאל (שהיה טכנאי גפ"מ מורשה רמה 1).

כמו כן זייף האח יוסי חותמת אשר נושאת את שמו של המשיב ומספר הרישיון של העובד ניסים מנטאל כמתקין גפ"מ רמה 1.

התמונה ושמו של המשיב מופיעים על גבי התעודה (להלן: "**המסמך המזויף**"). בהמשך, המציא המשיב בצוותא חדא עם אחיו יוסי את המסמך המזויף לחברת פזגז לצורך העסקתו של המשיב כטכנאי גפ"מ מטעם החברות עבור חברת פזגז. בכך יצר המשיב מצג שווא בפני חברת פזגז ולקוחותיה.

עוד נטען בכתב האישום שעקב מצג השווא, התירה חברת פזגז ליוסי קינן להעסיק את המשיב כטכנאי מוסמך לעבודות גפ"מ, כפי שתואר לעיל ברקע הכללי.

ו. במהלך התקופה הרלוונטית, במועדים שונים ועל בסיס עבודה קבועה ויום יומית, ביצע המשיב מטעם שתי החברות אפרת + היאלי 1000 עבודות גפ"מ עבור לקוחותיה של חברת פזגז בעשרות יישובים באיזור חיפה, ובכלל זה במקומות השונים כפי שפורטו בטבלה המהווה חלק מכתב האישום.

המשיב בצוותא חדא עם אחיו עשו שימוש בחותמת המזוייפת בכך שחתמו בתחתית דף הבדיקה, אותו סיפקה להם חברת פזגז, באופן המאשר כי העבודה בבית הלקוח של חברת פזגז בוצעה על ידי הטכנאי שפרטיו נחזים בחותמת.

ז. נטען בכתב האישום, שבעשותם כן יצרו המשיב ואחיו יוסי מצג שווא בפני חברת פזגז כאילו ספק השירות הוא טכנאי גפ"מ המוסמך לעבודות בגפ"מ.

כמו כן נטען, שכתוצאה ממצג השווא מול חברת פזגז ולקוחותיה קיבל המשיב במירמה בנסיבות מחמירות, בצוותא חדא עם אחיו יוסי, את הסכמתה של חברת פזגז לאשר את העובד מוחמד מוסא כמוסמך מטעמה, וכן קיבל שכר בגין מתן השירות.

עוד נטען, כי המשיב בצוותא חדא עם אחיו יוסי עשה מעשה בחומר לקיח בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה, וכן זייף בצוותא חדא עם אחיו יוסי מסמך בנסיבות מחמירות בכוונה לקבל דבר וכן עשה בו שימוש.

עד כאן תמצית כתב האישום המתוקן.

ח. בישיבת בית משפט קמא מיום 9.9.14, כפר המשיב באמצעות סניגורו בעובדות כתב האישום, ואולם, בישיבה שלאחר מכן, שהתקיימה ביום 1.10.14, ולאחר שתוקן כתב האישום, הודה המשיב בעובדות כתב האישום המתוקן, חזר בו מן הכפירה, ולפיכך ניתנה באותו מעמד הכרעת הדין לפיה הורשע המשיב בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

באותו מעמד הורה בית משפט קמא גם על הזמנת תסקיר שירות המבחן למבוגרים, ובישיבה נוספת מיום 15.4.15 הורה בית המשפט גם על הזמנת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, כשלפי המלצת הממונה המשיב כשיר ומוכן לבצע עבודת שירות.

ט. מעיון בתסקיר שירות המבחן מיום 12.4.15 עולה, כי אין לחובת המשיב הרשעות קודמות. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע טען המשיב שבמהלך התקופה שעבד בחברת הגז אשר בבעלות אחיו הוא עבד בצמוד לטכנאי ותפקידו היה הנחת צנרת ומסירת כלים. לטענת המשיב הוא לא ידע שזייפה תעודת טכנאי על שמו מאחר והאחראי בחברת פזגז קיבל את המסמכים ואישר לו לעבוד.

עוד טען המשיב בפני שירות המבחן, כי במקרים המיוחדים לו הוא עבד לבד ללא שהיה טכנאי עמו, ותיקן תקלות ספציפיות. המשיב הביע חרטה בפני שירות המבחן.

התרשמות שירות המבחן היתה כי המשיב ממעיט מחומרת העבירות שביצע, ונראה כי החרטה שהוא מבטא היא בגין המחירים שהוא משלם בעקבות עבירות אלה.

המשיב גם שלל נזקקות טיפולית ולהתרשמות שירות המבחן הוא יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי במסגרת השירות ולכן, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו.

שירות המבחן המליץ לבית המשפט לשקול להטיל על המשיב ענישה מציבת גבולות, בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

י. בישיבת בית המשפט שהתקיימה ביום 30.6.15 עמד ב"כ המדינה על חומרת העבירות שביצע המשיב ומסר, שאין באפשרות המדינה להסכים להמלצת שירות המבחן בדבר הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות, זאת בשים לב לכך שאין המלצה זו עולה בקנה אחד עם כל שאמור בתסקיר. ב"כ המדינה הוסיף, שנוכח ריבוי מקרי דליפות גז ופיצוצים עמדו בתי המשפט לאחרונה על המסוכנות שבעבודות טכנאי גז פיראטיים, ובמיוחד כשמדובר בעיסוק בעבודות גפ"מ בבתי אב בישראל ללא הכשרה לכך.

י"א. ב"כ המדינה ציין בין יתר דבריו (עמ' 11 לפרוט'), כי המשיב הודה שעשה שימוש בצוותא חדא עם אחיו יוסי קינן, בתעודה שזוייפה על ידי האח וכן הודה, כי עשה שימוש גם בחותמת שזוייפה על ידי אחיו וחתם בתחתית דף הבדיקה שאותו סיפקה להם חברת פזגז, דף המאשר כי העבודה בבית הלקוח בוצעה על ידי טכנאי מוסמך שפרטיו נחזים להיות בחותמת.

בכך יצרו המשיב ואחיו יוסי בצוותא חדא, לטענת ב"כ המדינה, מצג שווא על גבי 1000 אישורים שבהם מופיע המשיב כאילו הוא טכנאי גפ"מ מוסמך. כן הודה המשיב, כי בשנים 2012-2013 הוא ביצע בשם חברת פזגז בדיקות תקינות וקריאות תקינות שונות ב-1000 בתי אב באזור הצפון המרכז ודרום הארץ, וכן הודה כי עבודה שלא לפי כללי עבודות גפ"מ עלולה לגרום לדליפת גז שעשויה לגרום לפיצוץ אשר עלול לגרום להרס מבנים ופגיעות בנפש.

כן ציין ב"כ המדינה, שבכל 1000 המקרים עשה המשיב מעשה בחומר לקיח בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה.

י"ב. ב"כ המדינה הגיש לבית משפט קמא את ת.פ. 60838-01-13 (**מדינת ישראל נגד אלטורי**) מיום 9.2.15, שם נגזרו 15 חודשי מאסר על מי שהוביל מיכלי גפ"מ בניגוד לחוק, וכן ת.פ.

39924-02-14 (**מדינת ישראל נגד גבור**) מיום 19.3.15, שם מדובר היה בנאשם בן 72 ללא רישום פלילי,

שנלחם במלחמות ישראל, ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר ועל בנו 7 חודשי מאסר בגין סיוע לביצוע העבירות האלה.

י"ג. ב"כ המדינה טען בפני בית משפט קמא, כי המעשים אותם ביצע המשיב מעידים על תעוזה, זלזול בחוק וזלזול בחיי אדם.

ב"כ המדינה טען בפני בית משפט קמא, כי מתחם הענישה אמור לעמוד על 3-5 שנים, ולרבות מאסר על תנאי וקנס גבוה, בהוסיפו שלגבי אחיו של המשיב, יוסי קינן, שהודה ב-2,600 מקרים טענה המשיבה למתחם של 5-8 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

י"ד. הסניגור ציין בפני בית משפט קמא, כי המשיב היה עצור 8 ימים וכן במעצר בית מלא של כ-8 חודשים, וביקש להפחית את ימי המעצר ולהתחשב במעצר הבית הארוך.

עוד הוסיף הסניגור, כי העבירה החמורה ביותר, דהיינו, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, נמחקה מכתב האישום. באשר לסעיף 2 בפרק העובדות, שם נאמר, כי המשיב זייף בצוותא חדא עם האח יוסי, תעודה הנחזית להיות תעודת רישיון טכנאי מתקין גפ"מ רמה 1, טען הסניגור, כי ב"כ המדינה מסכים שמדובר בזיוף המתייחס לאח בלבד ולא למשיב.

(הכוונה לדברי ב"כ המדינה בעמ' 11 לפרוט': **"עשה שימוש בצוותא חדא עם יוסי קינן בתעודה שזויפה על ידי אחיו..."**).

ט"ו. עוד טען הסניגור בפני בית משפט קמא, שהפסיקה שהגיש ב"כ המדינה אינה רלוונטית לענייננו, שכן מדובר היה שם במקרים חמורים בהרבה מן המקרה נשוא הדיון כאן. כן טען הסניגור, כי סביר להניח כי במקרה שבפנינו העבודה בפועל בוצעה במידה המיטבית ומכל מקום אין אינדיקציה שלא.

כמו כן ציין הסניגור, כי מדובר באדם ללא עבר פלילי, שהפרשה שינתה את חייו לרעה, הביאה לקריסתו וחיי הנישואין שלו התפרקו. כמו כן יש לתת ביטוי, לטעמו של הסניגור, לזמן שחלף (כשנתיים) ולכך שלמשיב חובות בסכום גבוה בהוצאה לפועל.

ט"ז. הסניגור הגיש מצידו פסיקה רלוונטית לתמיכה בטיעוניו, פסיקה שבה הסתפקו במספר חודשי עבודות שירות והוסיף, כי המשיב הודה בהזדמנות הראשונה וחסך בשמיעת תיק עתיר עדים וראיות. כן ציין, שבהעדר עבר פלילי העונש הראוי הוא במקרה זה עונש מאסר מותנה. עוד הוסיף, שנכח מצבו הכלכלי של המשיב הוא מבקש להימנע מקנס, וככל שיוטל עונש מאסר בפועל מבקש הוא שהריצוי יהא בעבודות שירות.

י"ז. בגזר דינו מיום 30.6.15, קבע בית משפט קמא, שלמרות ריבוי האירועים מדובר מבחינה עונשית באירוע אחד המצדיק מתחם ענישה אחד, ולדעתו מתחם הענישה שהולם את נסיבות המקרה נע בין 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לשנת מאסר.

י"ח. בית משפט קמא הוסיף וציין, כי הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המדינה, אינה רלוונטית לענייננו, הן משום שמדובר במקרים בהם הסיכון הפוטנציאלי היה גבוה בהרבה, ולגבי ת"פ 60838-01-13 (מדינת ישראל נ' אלטורי) העיר בית משפט קמא, כי מדובר בנאשם שהיה לו עבר פלילי.

כמו כן ציין בית משפט קמא, כי הסניגור היפנה אף הוא למספר גזרי דין, ובהם ת"פ (תל אביב) 57403-04-13 מדינת ישראל נגד שמואלי (מיום 31.10.2013), שם מדובר היה במקרה דומה של טכנאי גז לא מורשה שביצע עבודות גפ"מ והוטלו עליו מאסר על תנאי וקנס.

באשר לת"פ (שלום חדרה) 16577-06-09 מדינת ישראל נ' דוד תורן (מיום 1.10.2014), ציין בית משפט קמא, כי שם היה מדובר במנהל בית ספר לגז שסיפק אישורי וותק כוזבים לטכנאים לצורך בחינות לתעודות טכנאי גז, אך הורשע רק בקשירת קשר לביצוע עוון והוטלו עליו 4 חודשי עבודות שירות.

י"ט. בית משפט קמא ציין, כי הוא זוקף לזכות המשיב את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, וחסך מזמנם של כשבעים עדים. אין אינדיקציה לביצוע רשלני של העבודות להבדיל מביצוען ללא היתר תוך שימוש במסמך מזויף, וכן עומדת לזכותו העובדה שהיה נתון במעצר בית של כשמונה חודשים לאחר שהיה עצור כשמונה ימים.

כמו כן הביא בית משפט קמא בחשבון, שאחיו של המשיב (יוסי קינן) היה הדמות הדומיננטית בעסק, ובנוסף הביא בחשבון, שתסקיר שירות המבחן היה חיובי מאד והוצע בו להטיל על המשיב מאסר שירוצה בעבודות שירות.

כמו כן ציין בית משפט קמא, שאין הוא מטיל קנס על המשיב נוכח נסיבותיו הכלכליות הקשות.

לנוכח כל האמור לעיל, הטיל בית משפט קמא על המשיב את העונשים שפירטנו לעיל בדברינו.

כ'. מונח בפנינו ערעור המדינה על קולת העונש. בערעור מודגש הסיכון הממשי הכרוך בהתעסקות בגז, הובלת גז והתקנת גז ללא רישיון כשבניגוד להוראות החוק, ביצע המשיב את העבודה מבלי שהיה בעל רישיון לעסוק בעבודות גפ"מ. בכך סיכן המשיב סיכון ממשי את שלום הציבור ובטחונו.

עוד נטען, כי הסיכון הכרוך בהתעסקות בגז ללא הכשרה מתאימה יכול להיגרם גם שנים לאחר התקנה או תיקון

לקוי במערכות הגז של הבנין והסיכון הוא עצום, שכן בנין שלם עלול לקרוס.

נטען גם, שבתי האב שהזמינו שירותים מחברת פזגז הסתמכו על כך שהטכנאים שיגיעו לביתם יהיו בעלי הכשרה מתאימה ובעלי רישיון ולא העלו על דעתם שמדובר בטכנאי שאינו בעל ידע שכזה המשתמש בתעודה מזויפת כדי לקבל עבודות מחברת פזגז.

כמו כן נטען, שבית משפט קמא התעלם מכך שמדובר בפעולה שיטתית של המשיב אותה ביצע ב-1,000 בתים שונים במשך כשנתיים והיה ממשיך לבצע אלמלא התגלתה הפרשייה.

כ"א. לטעמה של המדינה, לא נתן בית משפט קמא משקל מספיק לעובדה שמדובר במסכת עבירות שבוצעו באמצעות מירמה מתוכנמת ולאחר תכנון קפדני עם אחיו של המשיב, דהיינו, שימוש בתעודה מזויפת הנושאת מספר רישיון של טכנאי לגיטימי ושם ותמונה של המשיב, כמו כן, שימוש בחותמת מזויפת תוך הונאת חברת פזגז והלקוחות. אין המדובר במעידה חד פעמית אלא בדרך חיים, כשהמניע היחיד של המשיב לביצוע העבירה היה בצע כסף שכן ללא רישיון אינו יכול לעבוד בעבודות גפ"מ ולא יקבל עבודות מפזגז.

לדעת המדינה מתחם הענישה של 3-5 שנים הוא המתחם ההולם ושגה בית משפט קמא כשקבע מתחם נמוך המתחיל בעבודות שירות ומסתיים בשנת מאסר.

כ"ב. לטענת המדינה, הגם שלא נגרם אסון כתוצאה מעבודת המשיב ללא רישיון, אין בכך כדי להוות גורם שיוביל להקלה כה משמעותית בעונש. עוד טוענת המדינה, כי העובדה שהמשיב עבד בזמנו במשך שנים ביחד עם אביו (שהיה טכנאי מוסמך), אינה מעלה ואינה מורידה, שכן המחוקק דורש רישיון לביצוע עבודות גז ורישיון כזה ניתן לאחר לימוד ומעבר מבחני הכשרה, ולכן מה שלמד המשיב מאביו, כך טוענת המדינה, אינו רלוונטי.

כ"ג. המדינה מפנה בערעורה לכך שהאח יוסי קינן הנאשם המרכזי נדון בת"פ (שלום חדרה) 61588-01-14 ל-20 חודשי מאסר בפועל (המדינה ביקשה שם מתחם ענישה של 5-8 שנים והגיש ערעור על גזר הדין, ע"פ (מחוזי חיפה) 27209-08-15).

כ"ד. האח אסף אקנין שהורשע ב-100 מקרים של שימוש במסמך מזויף, כשמסר מסמכים מזויפים לחברת פזגז, אך לא ביצע עבודות בגז בעצמו, הורשע במסגרת הסדר טיעון בת"פ 61723-01-14 של בית משפט השלום בחדרה ונדון לשלושה חודשי מאסר בפועל (שלא בעבודות שירות).

טוענת המדינה בערעורה, שמכיוון שהאח אסף לא ביצע כלל עבודות בגז ללא רישיון ונדון למאסר בפועל, הרי אחידות הענישה מחייבת שהמשיב ירצה עונש של מאסר בפועל.

כמו כן, מפנה המדינה בערעורה לפסיקה רלוונטית מטעמה ומוסיפה שהיה מקום גם להטיל על המשיב קנס משמעותי.

כ"ה. בישיבה שהתקיימה בפנינו ביום 8.10.15, שמענו את טיעוניהם של באי כח שני הצדדים.

ב"כ המדינה (עו"ד גב' שגב ועו"ד קמושביץ) חזרו על הטענות המפורטות שהועלו במסגרת ערעור המדינה, ואילו הסניגור (עו"ד אבריאל) ציין בטיעונו שפעולת הזיוף נשוא כתב האישום מתייחסת רק לאח יוסי קינן, אך לא למשיב (שעשה שימוש במסמך מזויף).

כ"ו. בהתייחס לאמור על ידי המשיב בעמ' 2 של התסקיר, דהיינו, כי לא ידע שזויפה תעודת טכנאי על שמו, טען הסניגור, כי המשיב ידע שהוא עובד ללא תעודה, והוא ידע שאחיו דאג לכך שהמסמכים הנדרשים יוצגו, אך הוא לא ידע בדיוק איזו תמונה מופיעה בתעודה. לכך כנראה התייחס המשיב בדבריו בפני שירות המבחן, כך לדעת הסניגור.

כ"ז. עוד הוסיף הסניגור, שגזר דינו של בית משפט קמא מנומק היטב ויש בו ניתוח של הפסיקה עליה התבססו הן הסניגור והן המדינה. בית משפט קמא עמד על ההבדלים שבין הפסיקה עליה הסתמכה המדינה לבין המקרה שבפנינו. לטעמו של הסניגור, המקרים שנדונו בפני בתי משפט השלום ושעליהם התבססה המדינה בטיעוניה, היו חמורים מן המקרה שבפנינו.

כ"ח. באשר לעובדה שהאח אסף שהורשע ב-100 מקרים נדון לשלושה חודשי מאסר בריצוי בפועל, טען הסניגור, כי מדובר היה בהסדר טיעון סגור ואין ללמוד מכך לגבי המקרה שבפנינו. לדבריו, הוצע לאסף לרצות את העונש בעבודת שירות, אך הוא סירב והעדיף לרצות את המאסר מאחורי סורג ובריח.

כ"ט. באשר לאח יוסי קינן, ציין הסניגור שאכן עונשו היה חמור במידה ניכרת, 20 חודשי מאסר בפועל, אך מספר בתי האב שנזקף לחובתו היה גדול בהרבה מזה של המשיב (2,600 מקרים). כמו כן הדגיש הסניגור, שהאח יוסי היה בעל החברה, האחראי על העובדים, והתמורה לאותן בדיקות שבוצעו נכנסה לכיסו, בעוד שהעובדים (ובהם המשיב) קיבלו משכורת חודשית מן החברה. לכן ברור, לטענת הסניגור, שהמקרה של האח יוסי חמור פי כמה וכמה ואין ללמוד ממנו לגבי עונשו של המשיב.

ל'. הסניגור הפנה אותנו לפסיקה רלוונטית מטעמו שבה הוטלו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והוסיף שיש גם להביא בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה, והחיסכון בזמן, מה גם שמדובר היה בחומר חקירה רב ותיק סבוך.

בנוסף הפנה הסניגור להמלצת שירות המבחן ולעובדה שמי שהיה הדומיננטי בעסק היה האח יוסי קינן.

כמו כן יש להביא בחשבון, כך ציין הסניגור, כי מדובר באדם ללא הרשעות קודמות שלא ריצה מעולם שום עונש. המשיב מביע חרטה, הפרשה טלטלה את המשפחה והביאה לפירוקה, ואין זה מידתי לגזור עליו עונש מאסר בפועל בהסתבכותו הראשונה עם החוק.

עד כאן תמצית טיעוניהם של באי כח שני הצדדים.

ל"א. לאחר שנתנו דעתנו לכתב האישום המתוקן, לתסקיר שירות המבחן, לגזר דינו של בית משפט קמא, להודעת הערעור, וכן לפסיקה שאליה היפנו אותנו שני הצדדים, ולרבות גזרי הדין של האח יוסי והאח אסף, ולטיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בפנינו, מסקנתנו היא שיש לקבל את ערעור המדינה.

ל"ב. העבירות בהן הורשע המשיב, לפי כתב האישום המתוקן הינן עבירות חמורות:

שימוש פחזני באש או בחומר דליק בצוותא חדא, קבלת דבר במירמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא ושימוש במסמך מזויף בצוותא חדא (והכל כשערים אנו לכך, כפי שציין הסניגור, שמעשה הזיוף עצמו מיוחס לאח יוסי, ואילו המשיב עשה שימוש במסמך מזויף).

המדובר בכ-1000 מקרים של ביצוע עבודות גפ"מ שונות, כפי שפורטו בסעיף 15 בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, תוך יצירת מצג שווא שמדובר בטכנאי מוסמך. עסקינן בעבירות שפוגעות בסדר הציבורי ובמיוחד, כפי שציין בית משפט קמא בגזר דינו, בבטיחות הלקוחות.

ל"ג. בית משפט קמא קבע, כי למרות ריבוי האירועים מדובר מבחינה עונשית באירוע אחד המצדיק מתחם ענישה אחד שאותו העמיד בית משפט קמא על תקופה שבין 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר אחת.

המדינה טענה, הן בפני בית משפט קמא והן בפנינו, כי מתחם הענישה ההולם לגבי המשיב הינו מ-3 שנות מאסר ועד 5 שנות מאסר, בשים לב בין היתר לכך, שהמניע של המשיב בביצוע העבירות היה בצע כסף והוא ידע שללא רישיון לא יוכל לעבוד בעבודות גפ"מ ולכן רק באמצעות שימוש בתעודה מזויפת וחותרת מזויפת יכול היה לעבוד ולקבל כספים והוא סיכן את הציבור כולו למען בצע כסף.

ל"ד. לא ראינו מקום להתערב בשיקוליו של בית משפט קמא בכל הנוגע למתחם הענישה שקבע בנסיבות המקרה שבפנינו, גם אם סבורים אנו שמתחם זה נוטה לקולא, וזאת בשים לב לסיכון הפוטנציאלי הטמון בביצוע עבודות בחומר מסוכן (גז) ללא מבחן הכשרה הנדרש על פי דין על מנת לקבל רישיון טכנאי מוסמך, קל וחומר כשמדובר בביצוע של כ-1000 בדיקות, משמע, 1,000 בתי אב שאצלם ביצע המשיב בדיקות תקינות וקריאות שירות כשמדובר במי שהציג עצמו כטכנאי מוסמך תוך שימוש במסמך מזויף.

ל"ה. אולם גם במסגרת מתחם הענישה כפי שקבע בית משפט קמא, סבורים אנו, שהטלת עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, דהיינו, הרף הנמוך של מתחם הענישה, איננו הולם את חומרת המקרה שבפנינו.

היה על בית משפט קמא לתת בגזר דינו ביטוי לחומרת העבירות ולסיכון הפוטנציאלי הטמון לציבור בעבירות מסוג זה, על ידי הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה (מה גם שבית משפט קמא התחשב במצבו הכלכלי של המשיב ונמנע מלהטיל עליו קנס).

מסקנה זו, לפיה יש מקום להטיל על המשיב עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה ראוי ונכונה גם בהתחשב בעובדה שהמשיב נטול הרשעות קודמות, הודה בהזדמנות הראשונה, ובכך חסך ניהולו של תיק ארוך וסבוכ.

ל"ו. נתנו דעתנו לגזר הדין שהוטל על אחיו של המשיב יוסי קין (ת"פ 61588-01-14 בית משפט שלום חדרה) שנדון ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, אך יש להביא בחשבון שהוא היה הדמות הדומיננטית בעסק, ומספר בדיקות הגפ"מ שנזקק לחובתו, לפי כתב האישום, עמד על 2,600.

כמו כן, נתנו דעתנו לגזר הדין שהוטל על האח אסף אקנין (ת"פ 61723-01-14 בית משפט שלום חדרה) שנדון במסגרת הסדר טיעון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וכן לתשלום קנס. לגבי האח אסף ראוי לציין שמדובר היה בשימוש ב-100 מסמכים מזויפים (אם כי **לא** הוא אישית ביצע את עבודות הגז) מחד גיסא, אך מאידך גיסא לחובתו שלוש הרשעות קודמות, אם כי מעולם לא ריצה קודם לכן עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

ל"ז. נתננו ג דעתנו לפסיקה שכל אחד מבאי כח הצדדים הפנה אותנו אליה, כל אחד מנקודת מבטו כמובן. כרגיל יש לזכור, כי בסופו של דבר הענישה היא אינדיוידואלית ועל בית המשפט להביא בחשבון בכל מקרה ומקרה את נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של מבצע העבירה.

ל"ח. כך, למשל, הסתמך הסיגור על ת"פ 16577-06-09 (שלום חדרה) **מדינת ישראל נגד תורן**, (מיום 1.10.14) שם הורשע הנאשם (מנהל בית ספר ארצי למקצועות הגפ"מ) בארבע עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת לאחר שחתם בעצמו על אישורי וותק שנחזים להיות אישורי וותק על פי הנוהל והתקנות למרות שבפועל לא פיקח על המועמדים לבחינה תקופה של שישה חודשים כנדרש, וכן תיווך בין תלמידים בבית ספרו לבין מתקיני גפ"מ רמה 2, שיחתמו להם על אישורי וותק פיקטיביים.

ואולם, הנאשם בענין **תורן** הנ"ל הגיש ערעור ובעפ"ג 32313-11-14 (מחוזי חיפה) **דוד תורן נ' מדינת ישראל** (מיום 5.2.15), התקבל בהסכמה ערעורו על הכרעת הדין והוא הורשע בשש עבירות של **סיוע לקבל דבר בתחבולה** לפי סעיף 416 (+ סעיף 32) של חוק העונשין, וגזר דינו הועמד על 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

לא ניתן להשוות בין חומרת העבירות בהן הורשע המשיב במקרה שבפנינו, לעומת ההרשעה שבענין תורן הנ"ל.

ל"ט. כדי להבין את החומרה בה יש להתייחס לסיכון הפוטנציאלי הטמון בביצוע בדיקת גז או עבודת גז על ידי מי שאינו מורשה לכך, אנו מפנים לדברי כב' השופטת רובין לביא בת"פ (שלום קרית גת) 60838-01-13 מדינת ישראל נ' אלטורי (מיום 9.2.15) בעמ' 5:

"אף שבעבר המדיניות היתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחיי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים.

הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת ערך החיים.....".

וכן ת"פ (שלום קרית גת) 39924-02-14 מדינת ישראל נגד גבור, (מיום 19.3.15), בעמ' 9:

"המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון את הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו".

מ. מהתם להכא: הגם שתסקיר שירות המבחן לגבי המשיב איננו שלילי, גם לא ניתן להגדירו בהכרח כחיובי.

כך, למשל, צוין בתסקיר שהמשיב ממעיט מחומרת העבירות שביצע ונראה כי החרטה שהוא מבטא היא בגין המחירים שהוא משלם בעקבות ביצוע העבירות.

בין היתר נציין, שהמשיב אף טען בפני שירות המבחן, כי לטענתו הוא לא ידע שזויה תעודת טכנאי על שמו מאחר והאחראי בחברת פזגז קיבל את המסמכים ואישר לו לעבוד.

טענתו זו של המשיב, כפי שמופיעה בתסקיר, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המשיב ולפיהן הורשע, ולכן לא ניתן לקבל את הטענה שהעלה המשיב בפני שירות המבחן כאילו "לא ידע

שזיפה תעודת טכנאי על שמו, מאחר והאחראי בחברת פזגז קיבל את המסמכים ואישר לו לעבוד, שהרי ההסכמה של חברת פזגז ניתנה רק עקב מצג השווא!

מ"א. לאחר שהבאנו בחשבון את כל הטיעונים הרלוונטיים, הן לקולא והן לחומרא, ולרבות העובדה שהמשיב היה נתון במעצר בית לתקופה של כ-8 חודשים, סבורים אנו שיש להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, ולקבל את ערעור המדינה במובן זה שעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות יבוטל ובמקום זאת יהא על המשיב לרצות 8 חודשי מאסר בפועל.

בשים לב למצבו הכלכלי של המשיב, לא ראינו מקום לקבל את ערעור המדינה בכל הנוגע להטלת קנס על המשיב.

מ"ב. התוצאה מכל האמור לעיל היא כדלקמן:

1. במקום עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שהטיל בית משפט קמא על המשיב, יבוא עונש מאסר לריצוי בפועל לתקופה של 8 חודשים, מהם יש לנכות את שמונת הימים בהם היה המשיב במעצר.

2. עונש המאסר המותנה יעמוד בעינו ללא שינוי.

על המשיב להתייצב בבית המעצר קישון לצורך ריצוי עונש המאסר בפועל שהוטל עליו, **ביום ראשון 20.12.15 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.**

על המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים : 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ו, 05 נובמבר 2015, במעמד הנוכחים.

ש' ברלינר, שופט עמית

ב' בר-זיו, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]